

ZAŚLUBINY CHRYSTUSA
Z
OBLUBIENICĄ

PRZYGOTOWANIE KOŚCIOŁA NA DRUGIE PRZYJŚCIE CHRYSTUSA

TIMOTHY R. JENNINGS, M.D.

” Plan zbawienia to Boża czynna inicjatywa zdążająca do przywrócenia zbuntowanych, niegodnych ufności i zakażonych grzechem ludzi do jedności z sobą w miłości i zaufaniu: Bóg oczyszcza nas ze wszystkiego, co nas od Niego oddziela, oraz prowadzi do całkowitej jedności, partnerstwa i związku serca, umysłu i duszy z Jezusem.

Zaślubiny Chrystusa z oblubienicą:
przygotowanie Kościoła na drugie przyjście Chrystusa

Tytuł angielskiego oryginału:
The Wedding of Christ to His Bride
Preparing the Church for the Second Coming

Autor: Dr Timothy R. Jennings

Tłumaczenie: Mrra Huber

Copyright © 2022
Come and Reason Ministries
4922 La Collina Way, Suite 100
Ooltwah, TN 37363
423-661-4734
comeandreason.com
requests@comeandreason.com

Wszelkie prawa zastrzeżone

Cytaty biblijne pobrane zostały z witryny www.biblia.info.pl

SPIS TREŚCI

<p>Wprowadzenie</p>	<p>6</p>	
<p>Zaręczyny</p>	<p>8</p>	
<p>Poznanie Boga</p>	<p>12</p>	
<p>„I będą oboje jednym ciałem” Dzień Pojednania</p>	<p>16</p>	
<p>Co się dzieje ze zmarłymi sprawiedliwymi?</p>	<p>24</p>	

SPIS TREŚCI

	<p>28</p>	<p>Dokąd udają się umarli?</p>
	<p>30</p>	<p>Serwery w chmurze</p>
	<p>34</p>	<p>Oczyszczanie rejestrów</p>
	<p>38</p>	<p>Człowiek grzechu atakuje</p>
	<p>42</p>	<p>Nowe imię</p>

JEDNĄ Z NAJPIĘKNIEJSZYCH BIBLIJNYCH ILUSTRACJI BOŻEGO PLANU ZBAWIENIA JEST PORÓWNANIE CHRYSTUSA DO OBLUBIEŃCA (PANA MŁODEGO) POŚLUBIAJĄCEGO SWĄ OBLUBIENICĘ (PANNĘ MŁODĄ) – KOŚCIÓŁ/ LUD BOŻY.

„Nawróćcie się, synowie odstępczy, mówi PAN, bo **ja jestem waszym małżonkiem ...**”
(Jeremiasz 3:14 UBG).

Bo **twoim małżonkiem jest twój Stwórca**, PAN zastępów—to jego imię, a twoim Odkupicielem jest Święty Izraela – będzie nazywany Bogiem całej ziemi (Izajasz 54:5 UBG).

... bom was przygotował, abym was **stawił czystą panną jednemu mężowi Chrystusowi**
(2 Koryntian 11:2 BG, podkreślenia autora).

Zaślubiny—połączenie się serc w miłości, oddaniu, lojalności i przyjaźni—to radosna okazja. Małżeństwo, zgodnie z zamysłem Bożym, to nie tyle prawna deklaracja co splot serc, umysłów i osobowości tworzących bardziej kompletną całość—jest to święty związek.

Ślub łączy dwie inteligentne istoty w jedno, czego nie potrafi objąć ludzka logika, gdyż każda ze stron zachowuje własną indywidualność,

ale jednocześnie dzięki wzajemnej miłości i zaufaniu funkcjonuje jako jednostka ubogacona, stanowiąca integralną część związku pielęgnującego te same wartości, zasady, motywy i metody.

W uświęconym związku małżeńskim każda ze stron cieszy się z postępu i sukcesu swojego partnera i szuka okazji, by zainwestować w jego/jej rozwój. Jest to krąg wzajemnej dobroczynności, gdzie miłość samowolnie przepływa z serca do serca. W takim związku opartym na miłości obydwójce rozwijają się, uszlachetniają, oraz wspinają się na poziom, jakiego nie mogliby osiągnąć w odosobnieniu.

To właśnie w takich relacjach ludzie wzrastają i upodobiąją się do Boga, a ich miłość kwitnie, pogłębia się i nabiera mocy.

” Zaślubiny—połączenie się serc w miłości, oddaniu, lojalności i przyjaźni—to radosna okazja. Małżeństwo, zgodnie z zamysłem Bożym, to nie tyle prawna deklaracja co splot serc, umysłów i osobowości tworzących bardziej kompletną całość—jest to święty związek.

ZARĘCZYNY

„Mężowie, miłujcie swoje żony, jak i Chrystus umiłował kościół.

ZDROWIE ZWIĄZKU małżeńskiego zależy jednak od stanu zdrowia obu partnerów. Nie można oczekiwać zdrowego związku z oszustem lub osobą dominującą, stosującą przemoc, kontrolującą, wyzyskującą czy egoistyczną. Zdrowie małżeństwa uzależnione jest nie tylko od miłości w sercach obu stron, ale także od lojalności, wierności i godnej zaufania osobowości, gdzie troska o dobro współmałżonka i gotowość poświęcenia się dla jego/jej dobra stawiana jest na pierwszym miejscu. To samo odnosi się do Chrystusa i Jego oblubienicy. Aby Chrystus (Pan Młody) mógł połączyć się w „świętej jedności” ze swoim Kościołem (panną młodą), Kościół musi być oczyszczony, nieskazitelny i gotowy; ludzie muszą stać się uświęceni, dojrzaלי i godni zaufania—wierni swojemu Oblubieńcowi.

Apostoł Paweł opisał to w ten sposób:

Mężowie, miłujcie swoje żony, jak i Chrystus umiłował kościół i wydał za niego samego siebie; Aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą przez słowo; By stawić przed sobą kościół chwalebny, niemający skazy ani zmarszczki, ani czegoś podobnego, lecz żeby był święty i nienaganny. Tak też mężowie powinni miłować swoje żony jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, samego siebie miłuje. Nikt bowiem nigdy nie miał w nienawiści swego ciała, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Pan kościół. Gdyż jesteśmy członkami jego ciała, z ciała jego i z kości jego. Dlatego opuści człowiek swego ojca i matkę i połączy się ze swoją żoną, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, lecz ja mówię w odniesieniu do Chrystusa i kościoła (Efezjan 5:25–32 UBG, podkreślenia autora).

Plan zbawienia to Boża czynna inicjatywa zdążająca do przywrócenia zbuntowanych, niegodnych ufności i zakażonych grzechem ludzi do jedności z sobą w miłości i zaufaniu: jest to proces, w którym Bóg oczyszcza nas ze wszystkiego, co nas od Niego oddziela, oraz prowadzi do całkowitej jedności, partnerstwa i związku serca, umysłu i duszy z Jezusem—tak jak to Bóg zaplanował pomiędzy mężem a żoną.

Proces ten rozpoczyna się od zaręczyn—wzajemnie złożonej sobie obietnicy—w przekonaniu, że kochamy Jezusa i chcemy Mu ufać i wierzyć do takiego stopnia, że akceptujemy Jego propozycję zjednoczenia się z Nim na stałe w więzach bezkresnej miłości.

I poślubię cię sobie na wieki; poślubię cię sobie w sprawiedliwości, w sędzie, w miłosierdziu i w litości. Poślubię cię też sobie w wierności i poznasz PANA (Ozeasz 2:19,20 UBG).

Bóg tak umiłował świat, że posłał swego jedynego Syna, aby nam przedstawił swoją propozycję wiecznego związku (zob. Ew. Jana 3:16), aby stał się naszym Oblubieńcem, który oczyści nas z wszelkiej skazy, i w ten sposób zjednoczy nas z sobą więzami nieskończonej miłości.

Boża propozycja—Jego zaproszenie do wiecznej z Nim jedności—nie ma ograniczeń i odnosi się do każdego skalanego grzechem potomka Adama i Ewy, jednak my sami musimy zdecydować, czy przyjmujemy ją i będziemy gotowi współpracować z Oblubieńcem w przygotowaniach do ślubu.

Akt nawrócenia—kiedy to po raz pierwszy przyjmujemy Jezusa—to zaakceptowanie Jego oferty zbawienia, czyli propozycji oczyszczenia nas i całkowitego uzdrowienia z grzechu. Jest to pozytywna odpowiedź na Jego oświadczenia; jest to akt zaręczyn—dobrowolne zobowiązanie się do wspólnego oczekiwania na ceremonię ślubną. Choć może się to wydawać oczywiste, należy tu zauważyć, że zaręczyny następują *przed* ślubem; a „dwoje staje się jedno” dopiero podczas zaślubin, kiedy na zawsze łączymy się z Chrystusem.

To właśnie w czasie ceremonii ślubnej Chrystus (Pan Młody) zespala z sobą swój lud (oblubienicę) w głębi serca, umysłu i charakteru, w całkowitej, bezwzględnej jedności. Jest to opisane przez apostoła Pawła w piątym rozdziale Listu do Efezjan: Chrystus oczyszcza nas i obmywa w swojej sprawiedliwości, oraz wlewa swoje żywe prawo miłości do naszych serc i umysłów, abyśmy stali się tacy, jak On—zupełnie z Nim zespoleni. To przymierze małżeńskie jest również określane jako „nowe przymierze”:

Oto **nadchodzą dni**, mówi PAN, kiedy zawrę z domem Izraela i z domem Judy **nowe przymierze**; Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, kiedy ująłem ich za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi Egiptu. Oni bowiem złamali moje przymierze, chociaż **ja byłem ich mężem**, mówi PAN. Ale **takie będzie przymierze**, które zawrę z domem Izraela **po tych dniach**, mówi PAN: **Włożę moje prawo w ich wnętrzu i wypiszę je na ich sercach**. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I nikt nie będzie już uczył swego bliźniego ani nikt swego brata, mówiąc: **Poznaj PANA, bo wszyscy będą mnie znali**, od najmniejszego aż do największego z nich, mówi PAN. Przebaczę bowiem ich nieprawość, a ich grzechów nigdy więcej nie wspomnę (Jeremiasz 31:31–34 UBG, podkreślenia autora).

Bóg przedstawia się tu jako nasz Mąż; a my mamy się związać z Nim sercem i umysłem, jak lojalna i wierna małżonka, połączona z Nim stałymi więzami miłości. Wymaga to, byśmy umarli dla grzechu (strachu i egoizmu—instynktu przetrwania najsilniejszego) i odrodzili się w ufności serca, pełni miłości do Boga, oraz pozwolili Mu zapisać Jego żywe prawo miłości w każdej cząsteczce swojego istnienia. To nowe przymierze jest przymierzem intymnego związku z Bogiem—Chrystus oczyszcza nas jako swoją oblubienicę. Możemy tego doświadczyć jedynie dzięki Jezusowi, naszemu niebiańskiemu Najwyższemu Kapłanowi. Zwróć uwagę, jak autor Nowego Testamentu powtarza przesłanie Jeremiasza ze Starego Testamentu:

Oto **nadchodzą dni**, mówi Pan, gdy zawrę z domem Izraela i z domem Judy **nowe przymierze**. Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ująłem ich za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi Egiptu. Ponieważ oni nie wytrwali w moim przymierzu, ja też przestałem o nich dbać, mówi Pan. Takie zaś jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: **Dam moje prawa w ich umyśle i wypiszę je na ich sercach**. I będę im Bogiem, a oni będą mi ludem. I nikt nie będzie uczył swego bliźniego

ani nikt swego brata, mówiąc: **Poznaj Pana, bo wszyscy będą mnie znali**, od najmniejszego aż do największego z nich (Hebrajczyków 8:8–11 UBG, podkreślenia autora).

Zarówno przez proroka Jeremiasza jak i autora Listu do Hebrajczyków, Bóg określa ten proces jako „**nowe przymierze**”, ponieważ poprzednio Izrael usiłował przyjąć Bożą propozycję na zasadzie zachowywania przepisów prawnych i własnych starań, a nie na zasadach wiary i miłości:

Następnie [Mojżesz] wziął księgę przymierza i czytał ludowi, a oni powiedzieli: Wypełnimy wszystko, co PAN mówił, i będziemy posłuszni (Ks. Wyjścia 24:7 UBG).

Związek oparty na przepisach, prawach i odpłatnościach prawnych mających na celu ochronienie

się przed karą nie usuwa strachu ani nie przemienia serc, nie jednoczy w miłości i nie pomaga w zdobyciu wiecznego zaufania i lojalności; prowadzi natomiast do zdrady i cudzołóstwa:

Czy widziałaś, co uczyniła **odstępczyni Izrael**? Chodziła na każdą wysoką górę i pod każde zielone drzewo i **tam uprawiała nierząd**. I powiedziałem po tym wszystkim, co uczyniła: Powróć do mnie. Lecz nie powróciła. A widziała to jej zdradliwa siostra Juda. I widziałem, gdy z powodu nierządu odstępczyni Izrael oddałem ją i dałem jej list rozwodowy, jednak jej zdradliwa siostra Juda nie ulękła się, lecz poszła i również **uprawiała nierząd**. I przez swój haniebny nierząd **zbezczeszczyła ziemię, i cudzołożyła z kamieniem i drewnem** (Jeremiasz 3:6–9 UBG, podkreślenia autora).

Dlatego też, aby pozyskać naszą miłość i zaufanie, by nas oczyścić z wszelkiego grzechu i zjednoczyć z sobą, Bóg posłał do nas swojego Syna. **Kiedy sercem połączymy się w miłości i zaufaniu z naszym Zbawicielem, wtedy stajemy się z Nim „jedno”**. To właśnie ta jedność w miłości oznacza obopólne „poznanie”.

POZNANIE BOGA

W PIŚMIE ŚWIĘTYM
POZNANIE NIE JEST
ZALEDWIE WIEDZĄ CZY
ZNAJOMOŚCIĄ FAKTÓW; JEST
TO INTYMNY ZWIĄZEK. „ADAM
POZNAŁ EWĘ, ŻONĘ SWOJĄ,
KTÓRA POCZĘŁA I PORODZIŁA”
SYNA (KS. RODZAJU 4:1 BG).

„A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedyne prawdziwego Boga” (Ew. Jana 17:3 UBG), a nie tylko *wiedzieli* o Nim. Jezus powiedział, że wielu ludzi będzie o Nim wiedzieć i twierdzić, że są Jego naśladowcami, a nawet będzie dokonywać cudów w Jego imieniu, jednak On im powie: „Nigdy was nie znałem. Odstąpcie ode mnie wy, którzy czynicie nieprawość” (Ew. Mateusza 7:23 UBG).

Poślubienie oblubienicy jest ostatnim wydarzeniem *przed* powrotem Chrystusa na Ziemię, by zabrać ją do siebie na ucztę weselną. Oznacza to, że zaślubiny mają miejsce *przed* drugim przyjściem: oblubienica przez wiarę uczestniczy w zaślubinach—w połączeniu się w jedno i ścisłym związku z Jezusem. To zjednoczenie się z Bogiem oznacza zarówno poznanie Boga jak i bycie poznanym przez Niego.

*Alleluja; gdyż został Królem Pan, Bóg Wszechwładca! Weselmy się i radujmy oraz oddajmy Mu chwałę, bo przyszy zaślubiny Baranka, i przygotowała się jego żona. Więc zostało jej dane, by odziała się czystym, błyszczącym bisiorem; gdyż bisior jest czynami sprawiedliwości świętych. I mi mówi: Napisz: **Szczęśliwi, którzy są zaproszeni na główny posiłek wesela Baranka** (Objawienie 19:6–9 NBG, podkrelenia autora).*

Najpierw mają miejsce zaślubiny, a potem następuje przyjęcie weselne. Sam ślub jest zjednoczeniem się obojga małżonków całym sercem, umysłem i duszą w obopólnej miłości, a dopiero po tym odbywa się uroczystość weselna. Takie zaślubiny nie są aktem „legalnym” czy „prawnym”, ale świętym przymierzem miłości i zaufania—pokładaniem zupełnej i niezachwianej wiary w drugiej osobie.

Niektórzy mogą mieć wątpliwości co do zaślubin Chrystusa z Kościołem *zanim* On powróci. Rozważmy jednak kilka punktów:

- Czy święci Boży będą mogli doznać niezachwianej, lojalnej miłości w sercu do Jezusa dopiero w czasie drugiego przyjścia Chrystusa, czy jeszcze *przed* Jego powrotem?
- Czy serca i umysły świętych Bożych zostają oczyszczone ze strachu, egoizmu, poczucia winy i wstydu (by mogli wytrwać w każdej próbie) *przed* czy dopiero *podczas* drugiego przyjścia?

- Czy lud Boży nie ma się odrodzić w prawym duchu, z nowym sercem, i zjednoczyć w miłości, poświęceniu, lojalności i zaufaniu Jezusowi *zanim* On powróci? Tak właśnie uczy Biblia!

Każdy, kto zaakceptuje oświadczenia Chrystusa przed Jego powrotem i nawróci się (akt zaręczyn), otworzy przed Nim serce i doświadczy Jego uświęcającej, oczyszczającej obecności w najbardziej skrytych zakamarkach swojego istnienia oraz się z Nim połączy (ceremonia ślubna) a także przyjmie Jego „imię”, zostanie zapieczętowany w wiecznych więzach wzajemnej miłości z Chrystusem. Dopiero wtedy Chrystus powróci i Jego lud dozna przemienienia (uwielbienia) oraz fizycznie stanie w Bożej obecności jako uczestnik uczytu weselnej Baranka.

” Ta wysoce symboliczna księga nie sugeruje wcale, że Jezus zaślubia martwe miasto.

Tak jak panny młode tradycyjnie przyjmują nazwisko swoich mężów, tak i my przyjmujemy „nowe imię”, które nada nam Chrystus:

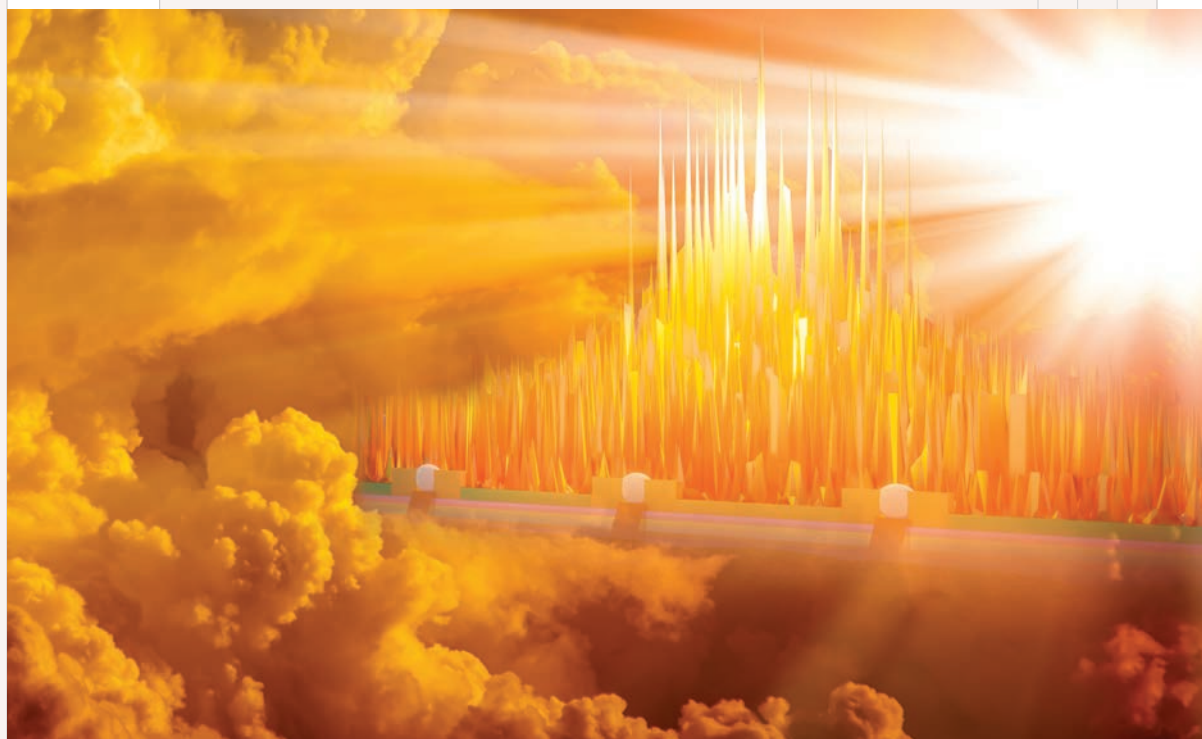
*Tego, kto zwycięży, uczynię filarem w świątyni mego Boga i już nie wyjdzie na zewnątrz. **Napiszę też na nim imię mego Boga i nazwę miasta mego Boga, nowego Jeruzalem**, które zstępuje z nieba od mego Boga, i moje **nowe imię** (Objawienie 3:12 UBG, podkreślenia autora).*

Święci Boży zostają zapieczętowani właśnie w czasie zaślubin, kiedy to imię Boże jest zapisane w ich sercach i umysłach do tego stopnia, że utwierdzając się w pełnym miłości oddaniu Chrystusowi, pozostają wierni swemu Oblubieńcowi i za nic Go nie zdradzą. Nie będą obdarzać miłością albo względami nikogo poza Nim ani nie sprzeniewierzą się Oblubieńcowi dla „przyjaźni ze światem” (Jakuba 4:4), chociażby mieli zapłacić za to swoim doczesnym życiem. Stoją wiernie jak Hiob, który mimo straszliwych prób i udręczeń pozostał lojalny i oddany Bogu, w związku z czym Bóg określił go: „To człowiek doskonały i prawy, bojący się Boga i stroniący od zła” i wyraził się o nim z uznaniem za mówienie o Nim prawdy (zob. Hioba 1:8; 42:7).

Nowe imię, które Bóg nadaje swoim świętym na ceremonii zaślubin, jest również określone jako “Nowe Jeruzalem”. Biblia mówi o Nowym Jeruzalem jako oblubienicy Chrystusa, aby pomóc nam lepiej zrozumieć głęboką tajemnicę zjednoczenia się Chrystusa z panną młodą:

*Potem zobaczyłem nowe niebo i nową ziemię. Pierwsze niebo bowiem i pierwsza ziemia przeminęły i nie było już morza. A ja, Jan, zobaczyłem **święte miasto, nowe Jeruzalem**, zstępujące z nieba od Boga, **przygotowane jak oblubienica przyozdobiona dla swego męża**. ... I przyszedł do mnie jeden z siedmiu aniołów, którzy mieli siedem czasz napełnionych siedmioma ostatecznymi plagami, i odezwał się do mnie, mówiąc: Chodź tutaj, pokażę ci **oblubienicę, małżonkę Baranka**. I przeniósł mnie w duchu na górę wielką i wysoką, i **pokazał mi wielkie miasto, święte Jeruzalem**, zstępujące z nieba od Boga (Objawienie 21:1,2,9,10 UBG, podkreślenia autora).*

Ponieważ zaślubiny są połączeniem się dwóch inteligentnych istot w więzach miłości i zaufania, możemy być pewni, że Objawienie nie opisuje Jezusa poślubiającego materię nieożywioną. Ta wysoce symboliczna księga nie sugeruje wcale, że Jezus zaślubia martwe miasto. Symbol miasta jest użyty, by zilustrować ludzi ze wszystkich zakątków ziemi, obleczonych w przemienione, nieśmiertelne ciała, których charakterzy lśnią niczym czyste złoto, w intymnej jedności z Jezusem.

I BĘDĄ OBOJE JEDNYM CIAŁEM— DZIEŃ POJEDNANIA

„W miejscu najświętszym arcykapłan przeprowadzał ceremonię o szczególnym znaczeniu—ceremonię pojednania ludu z Bogiem.

POSŁUGUJĄC SIĘ OBRAZEM NOWEGO JERUZALEM BY ZILUSTROWAĆ OBLUBIENICĘ, BIBLIA UCHYLA RĄBKĄ TAJEMNICY ODNOSZĄCEJ SIĘ DO OCZYSZCZENIA LUDU BOŻEGO PRZEZ CHRYSZTUSA I ZJEDNOCZENIA GO Z SOBĄ — „STANIA SIĘ JEDNYM CIAŁEM”.

Nowe Jeruzalem, zwane oblubienicą, jest przedstawione jako sześcian (zob. Objawienie 21:16). Taki dokładnie ma kształt najświętsze miejsce świątyni (zob. 1 Królewska 6:20). Kiedy porównujemy Nowe Jeruzalem do miejsca najświętszego, odkrywamy wiele natchnionych przez Boga podobieństw:

- Wnętrze miejsca najświętszego zostało pokryte złotem; Niebiańskie miasto jest wybrukowane złotem. W Piśmie Świętym złoto symbolizuje czystość Chrystusa, sprawiedliwość i świętość Bożego charakteru miłości.
- Miejsce najświętsze było oświetlone świętą obecnością Bożą; Światłem miasta jest wieczna obecność Boża (zob. Objawienie 21:21,22).
- W miejscu najświętszym znajdowała się arka (skrzynia) przymierza, gdzie dokonywało się przymierze oczyszczenia, zjednoczenia i trwałego związku; W niebiańskim mieście znajdują się święci—żywe świątynie, w których sercach zawarte jest nowe przymierze (małżeńskie).
 - Manna była pierwszym obiektem złożonym w arce przymierza i symbolizuje „chleb z nieba” (zob. Ew. Jana 6:32–35)—Jezusa, żywe Słowo, które stało się ciałem (zob. Ew. Jana 1:1, 14; 6:53–58). Spożywając ten „chleb” święci Boży przyswajają prawdę jaka jest w Jezusie, i w zaufaniu doznają nawrócenia (akt zaręczyn).
 - Prawo spisane na dwóch tablicach było następnym przedmiotem, który znalazł się w arce przymierza. Przedstawia ono żywe prawo miłości, które Bóg zapisuje w ochotnych sercach i umysłach zaręczonych z Chrystusem (nawróconych) świętych Bożych. Reprezentuje to akt zaślubin / nowe przymierze / oczyszczenie—zapisanie Bożej prawości w sercach i umysłach ludzkich.
- Laska Aarona, która zakwitła, była ostatnią rzeczą umieszczoną w arce przymierza. Reprezentuje ona świętych Bożych, którzy byli „umarli w występku i grzechu”, jednak po przyjęciu oświadczyń (nawróceniu się) i związaniu się z Chrystusem (ślub/oczyszczenie) ożywają i wydają obfite owoce sprawiedliwości. Symbolicznie oznacza to zarówno odrodzone życie przynoszące owoce Ducha Świętego, jak i „przemienienie” osób zaślubionych z Chrystusem, prowadzących owocne życie w związku miłości z Panem.
- W miejscu najświętszym arcykapłan przeprowadzał ceremonię o szczególnym znaczeniu—ceremonię pojednania, omywania, usuwania grzechu i oczyszczenia ludu Bożego (panny młodej); ceremonię pojednania ludu z Bogiem, aby “dwoje stało się jednym ciałem”. Inaczej mówiąc, była to ceremonia zaślubin, która odbywała się na zakończenie rocznego cyklu religijnych świąt, tuż przed Świętem Namiotów symbolizującym zamieszkanie na stałe we wspólnym namiocie z Bogiem.

System ceremonialny Starego Testamentu nie posiadał zbawczej mocy sam w sobie; zbawienie można znaleźć jedynie w Jezusie, który nosi miano „Baranka zabitego od założenia świata” (Objawienie 13:8 UBG). System praw ceremonialnych został wprowadzony z powodu przestępstw—aby prowadzić ludzi do Chrystusa i nauczać grzeszników Bożego planu zbawienia (zob. Galacjan 3:19). Wyjaśnione jest to zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie:

- *Co mi po mnóstwie waszych ofiar?—mówi PAN. Jestem syty całopaleń baranów i tłuszczy tuczonych zwierząt; nie pragnę krwi cielców, jagniąt i kozłów. ... Obmyjcie się i oczyśćcie; usuńcie sprzed moich oczu zło waszych uczynków; przestańcie źle czynić. Uczcie się czynić dobrze; szukajcie tego, co sprawiedliwe, pomagajcie uciśnionemu, brońcie sieroty, wstawiajcie się za wdową (Izajasz 1:11,16,17 UBG).*
- *Bo Ja chcę miłości, a nie krwawych ofiar, poznania Boga, a nie całopaleń (Ozeasz 6:6 BWP).*
- *... w którym dary i ofiary bywają ofiarowane, które nie mogą w sumieniu doskonałym uczynić tego, co służbę Bożą odprawuje; Tylko w pokarmach i w napojach, i w różnych omywaniach, i w ustawach cielesnych aż do czasu naprawienia włożone były. ... Ale przy tych ofiarach dzieje się przypomnienie grzechów na każdy rok. **Albowiem nie można rzec, aby krew wołów i kozłów miała gładzić grzechy** (Hebrajczyków 9:9,10, 10:3,4 BG, podkreślenia autora).*

Celem systemu ceremonialnego było nauczanie planu zbawienia, ukazanie rzeczywistej działalności Jezusa. W tym symbolicznym systemie było siedem dorocznych świąt, które w formie sztuki teatralnej miały na celu zilustrowanie Bożej miłości oraz nauczanie grzeszników Bożego planu zbawienia, od upadku Adama aż do odnowionej ziemi. Każde z siedmiu świąt znalazło wypełnienie

w rzeczywistości i obejmowało historię rasy ludzkiej od upadku Adama aż do nowej ziemi:

- **Święto Paschy:** Pierwszym świętem dorocznego cyklu była Pascha (Święto Przejścia czy „Ominięcia”—anioł śmierci przeszedł obok / ominął domostwa, których futryny pokropione były krwią baranka paschalnego). Gdy tylko Adam i Ewa zgrzeszyli, Bóg „pomiął” (pobłażliwie odniósł się / odpuścił / darował) „przedtem popełnione grzechy” (Rzymian 3:25) i obiecał Baranka Paschalnego, „który gładzi grzech świata” (Ew. Jana 1:29). Święto to miało wypełnienie w Jezusie—Baranku Paschalnym, który został ukrzyżowany w piątek paschalny. Okres objęty tym świętem w historii ludzkości trwa od upadku Adama do śmierci Chrystusa na krzyżu.
- **Święto Przaśników** (dzielenie się przaśnym chlebem): Święto to zbiegało się ze świętem Paschy i symbolizuje fakt, że po upadku Adama w grzech Bóg natychmiast zaczął „dzielić się” prawdą „niezakwaszoną błędem” (przaśnym chlebem—bez drożdży ani zakwasu), by zaopatrzyć i żywić swoje dzieci. Gorzkie zioła symbolizują spowodowaną grzechem gorycz, która stała się udziałem upadłej ludzkości. Zarówno zabity Baranek jak i chleb przaśny reprezentują Chrystusa—źródło prawdy i uzdrowienia dla zarażonej grzechem ludzkości.

Posiłek paschalny został spożyty *przed* pojawieniem się anioła śmierci, co wskazuje na to, że Bóg z góry postanowił, że „pominie” nasze przestępstwa i zapewni lekarstwo, które uzdrowi i wybawi nas ze śmiertelnego stanu grzechu. Jezus jest naszym lekarstwem; jest On Barankiem zabitym od założenia świata (zob. Objawienie 13:8).

Święto Przaśników symbolizowało przyswojenie prawdy o Bogu ujawnionej przez Chrystusa. Święto Przaśników również obejmuje okres od upadku Adama do ukrzyżowania Chrystusa. Zostało ono zastąpione w Nowym Testamencie Wieczerzą Pańską, aby upamiętnić ofiarę Chrystusa na krzyżu oraz zilustrować, że ciągłe przyjmowanie Go jest nieodzowne do zbawienia.

- **Święto Snopów** (pierwociny plonu) także wskazywało na Chrystusa, który jest pierwszym bezgrzesznym „snopem/plonem” wzbudzonym z martwych. Ziarno pogrzebane w ziemi, które umiera i budzi się do nowego życia, symbolizuje Chrystusa, który będąc pogrzebany w ziemi powstał w nowości życia i przyniósł z sobą plon w postaci tych, co zmartwychwstali wraz z Nim. Ramy czasu reprezentowane przez tę ceremonię obejmują okres od zmartwychwstania Chrystusa do Dnia Pięćdziesiąticy—kiedy to Jezus i ci, co powstałi wraz z Nim, osobiście wydali świadectwo w Jerozolimie (zob. Ew. Mateusza 27:52,53).

- **Święto Pięćdziesiąticy** (zesłanie Ducha Świętego 50 dni po zmartwychwstaniu Jezusa): Prawda rozprzestrzenia się i zapuszcza korzenie w licznych sercach, skutkując obfitym żniwem. Wypełnieniem tego święta była Pięćdziesiątnica dwa tysiące lat temu, kiedy Duch Święty zstąpił na wieżących stawiającego pierwsze kroki Kościoła, a prawda o Bogu zaczęła się rozprzestrzeniać po całym ówczesnym świecie. Omawiany przedział czasowy to okres od roku 31 n.e. (Pięćdziesiąticy) do XIX wieku.

- **Święto Trąbek:** Specjalne przesłanie na czas końca, które ma obudzić Kościół ze snu (symbolizowany przez dziesięć panien w jednej z przypowieści Chrystusa) i oznajmić, że Jezus, nasz Oblubieniec, wkrótce się pojawi. Przygotuj się! Bądź gotowy! Chrystus wkrótce powróci! To wezwanie wydane przy pomocy trąbek jako zaproszenie ludu na zaślubiny Chrystusa (Pana Młodego) z oblubienicą (panną młodą, czyli Kościołem), nastąpiło wraz z Wielkim Przebudzeniem XIX wieku.

- **Dzień Pojednania:** Pojednanie to okres bezpośrednio przed drugim przyjściem Chrystusa, kiedy Pan Młody usuwa ostatnie szczytki skaz ze swojej oblubienicy, poślubia ją, wybielając ją i przywracając do całkowitej harmonii serca, umysłu, motywów, metod i charakteru z sobą, bowiem „Wiemy ... , że gdy on się objawi, będziemy podobni do niego, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest” (1 Jana 3:2 UBG). W historii ludzkości, są to nasze czasy!

- **Święto Namiotów:** Święto to symbolicznie wskazuje na czas po zaślubinach (kiedy dwoje staje się jednym ciałem), gdy święci Boży zamieszkują w namiocie wraz z Bogiem z dala od wszelkiego grzechu, na odnowionej ziemi. Jest to uczta weselna Baranka.

Tak jak starotestamentowe święto Paschy wypełniło się w sposób dosłowny gdy Jezus umarł jako nasz Baranek Paschalny w paschalny piątek, tak również następuje rzeczywiste i dosłowne oczyszczenie, zjednoczenie, i pojednanie Oblubieńca i oblubienicy, które poprzedza drugie przyjście Chrystusa. Żyjemy właśnie w tych czasach!

Apostoł Paweł pisze w piątym rozdziale Listu do Efezjan, że Jezus oczyszcza swą oblubienicę (swój lud), aby pojednać ją z sobą. Są to zaślubiny Baranka—Jezus oczyszcza pannę młodą z wszelkich wad i przyodziewa w białe szaty swojej sprawiedliwości—i dwoje staje się jednym ciałem. Ten akt oczyszczania jest zadaniem naszego niebiańskiego Arcykapłana i był symbolicznie dokonywany podczas ceremonii Dnia Pojednania. Kiedy Jezus zakończy oczyszczanie swojego ludu (oblubienicy/Kościół) z grzechu, będziemy mogli stanąć w obecności Bożej bez „pośrednika”, gdyż będziemy już w całkowitej jedności zarówno z Chrystusem jak i z Ojcem.

To oczyszczenie świątyni (ludu Bożego) przed Jego drugim przyjściem zostało również opisane przez proroka Malachiasza:

*Oto posyłam mego posłańca, który przygotuje drogę przed moim obliczem. I nagle **przybędzie do swojej świątyni Pan, którego wy szukacie, Posłańiec przymierza, którego wy pragniecie. Oto przyjdzie, mówi PAN zastępów. Lecz któż będzie mógł znieść dzień jego przyjścia? I kto się ostanie, gdy on się ukaże? Jest bowiem jak ogień złotnika i jak mydło foluszników. I zasiądzie jako ten, kto roztapia i oczyszcza srebro: **oczyszczy synów Lewiego, oczyści ich jak złoto i srebro (Malachiasz 3:1–3 UBG, podkreślenie autora).*****

Zanim Jezus ukaże się w pełni chwały, przejdzie On do świątyni, by dopełnić świętego przymierza zjednoczenia swego ludu—kapłaństwa wierzących—w wiecznych więzach pojednania poprzez oczyszczenie go z wszelkiego grzechu, strachu, samolubstwa i wad charakteru, oraz wpisać swoje żywe prawo miłości w ich serca i umysły. Jest to proces pieczętowania—utwierdzenia ich w jedności z sobą na całą wieczność—czyli ustanawiania w nas samych Królestwa Bożego (zob. Ew. Łukasza 17:21).

W ten właśnie sposób Chrystus otrzymuje swoje królestwo (zob. Daniel 7:13)—przyjmuje, oczyszcza i łączy się ze swoją oblubienicą: jest to wesele Baranka.

Oczyszczenie oblubienicy jest równoznaczne z oczyszczeniem świątyni. Jezus jest teraz w niebie i dokonuje całkowitego uzdrowienia

„**Jezus jest teraz w niebie i dokonuje całkowitego uzdrowienia serc i umysłów tych, co w Niego uwierzyli.**

serc i umysłów tych, co w Niego uwierzyli (zaakceptowali Jego oświadczyły), aby mogli stanąć w Jego obecności i ujrzeć Go „takim, jakim jest” (1 Jana 3:2) przy Jego powtórnym przyjściu. My natomiast, żyjący na ziemi, aktywnie współpracujemy z Nim w procesie uzdrawiania i oczyszczania własnych serc, umysłów i charakterów, abyśmy mogli być gotowi na Jego powrót na ziemię:

*Alleluja, bo objął królestwo Pan Bóg Wszchemogący. Cieszymy się i radujmy, i **oddajmy mu chwałę, bo nadeszło wesele Baranka, a jego małżonka się przygotowała. I dano jej ubrać się w białe szaty i Isniący, bo białe to sprawiedliwość świętych. I powiedział mi: Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę weselną Baranka (Objawienie 19:6–9 UBG, podkreślenie autora).***

” Uczta weselna Baranka jest celebracją i przyjęciem, w którym zbawieni wezmą udział po powtórным przyjsciu Chrystusa, kiedy „to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność” i rodzaj ludzki ponownie znajdzie się w Jego fizycznej obecności.

Zaślubiny to połączenie się serc i umysłów w intymnym związku z Jezusem, oczyszczenie charakteru z wszelkich wad, „pojednanie” z Jezusem, a następują one przed Jego powtórным przyjsciem. Zaślubiny przygotowują nas do ostania się w Jego chwalebnej obecności. Uczta weselna Baranka to celebracja i przyjęcie, w którym zbawieni wezmą udział po powtórным przyjsciu Chrystusa, kiedy „to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność” (1 Koryntian 15:54) i rodzaj ludzki ponownie znajdzie się w Jego fizycznej obecności.

Będziemy osobiście brali udział w uroczystości weselnej Baranka. Ale musimy też pamiętać, że zaślubiny odbywają się *zanim* nastąpi uczta weselna. Wesele następuje dopiero wtedy, gdy narzeczeni się całkowicie zjednoczą—staną się jedno. Zatem ślub jest oczyszczeniem serc i umysłów z pozostałości grzechu, wybieleniem charakteru, całkowitym zaakceptowaniem sprawiedliwości Chrystusa, wpisaniem Jego praw wgłąb serca i umysłu, co *jednoczy* nas z naszym Zbawicielem.

Zaślubiny odbywają się teraz, a panna młoda, czyli ty i ja mamy być gotowi przez wiarę—podążać za Jezusem w pełni miłości i zaufania, oraz prowadzić życie zgodne z Jego metodami i zasadami.

Tych prawd uczono w symbolach w systemie świątynnym Izraela. Najwyższy kapłan (Arcykapłan), reprezentujący Chrystusa, wchodził do Najświętszego Miejsca w Dniu Pojednania wnosząc krew zwierzęcia ofiarnego (krew jest symbolem bezgrzesznego życia Jezusa, które oczyszcza i wybiela), i pokropił nią siedem razy pokrywą skrzyni przymierza. Akt pokropienia reprezentuje ostateczną aplikację doskonałego, prawego życia Jezusa, które zostaje odtworzone, utwierdzone i „zapieczętowane” w charakterach tych, którzy zaufali Jezusowi. I chociaż niektórzy (np. Enoch, Mojżesz, Eliasz) doświadczyli już pełnego uzdrowienia (dlatego też mogą posłużyć nam za przykład), to jeśli i my zaufamy Bogu i będziemy chodzić z Nim tak jak oni, to możemy bez obawy oczekiwać na Dzień Pojednania symbolizujący ostateczne oczyszczenie każdego, kto zaufał Bogu na przestrzeni wieków.

¹ Zgodnie z werselem z Ks. Kapłańskiej 17:11, „życie wszelkiego ciała jest we krwi”.

CO SIĘ DZIEJE ZE ZMARŁYMI SPRAWIEDLIWYMI?

” Tak też dzieje się z nami, gdy odradzamy się ufając Jezusowi: nie jesteśmy już tym samym grzesznym człowiekiem, ale nową osobą w ścisłym związku z Jezusem.

Lecz podeszliście do góry Syjon i do miasta Boga żywego, do niebiańskiego Jeruzalem i do niezliczonej rzeszy aniołów; Na powszechne zebranie, do zgromadzenia pierworodnych, którzy są zapisani w niebie (Hebrajczyków 12:22,23 UBG, podkreślenia autora).

W symbolice biblijnej „imię” reprezentuje charakter, indywidualność, unikalną osobowość. Kiedy Jakub, którego imię oznaczało „zwodziciel”, całkowicie się nawrócił i razem z Bogiem odniósł zwycięstwo nad nękającym go strachem i egoizmem, jego imię zostało zmienione na Izrael— „ten, który z Bogiem zwycięża”. Jakub stał się „nowym człowiekiem” i dlatego otrzymał nowe imię, które odzwierciedlało jego nowo-nawrócone serce. Tak też dzieje się z nami, gdy odradzamy się ufając Jezusowi: nie jesteśmy już tym samym grzesznym człowiekiem, ale nową osobą w ścisłym związku z Jezusem, toteż otrzymujemy nowe „imię”, a jest ono zarejestrowane w niebie.

Nasze „imię” rejestrowane jest w niebie kiedy zostajemy nawróceni—zaręczeni z Chrystusem. W Starym Testamencie było to przedstawione jako ofiara za grzech: grzesznik wyznawał grzechy na głowę zwierzęcia ofiarnego, a następnie krwią tego zwierzęcia kropiono poszczególne obiekty w świątyni. Krew wnoszono do świątyni przez cały rok, a rytuał ten dotyczył wszystkich co zaufali Jezusowi w całej historii ludzkości—tych, których imiona zarejestrowane zostały w niebiańskim systemie przechowywania informacji (w Księdze Życia Baranka, zob. Filipian 4:3); którzy zaakceptowali oświadczyń i oczekują na dzień całkowitego oczyszczenia—na zaślubiny, kiedy to staną się jedno z Chrystusem—co symbolizował Dzień Pojednania.

BYĆ MOŻE ZASTANAWIASZ SIĘ NAD LOSEM MILIONÓW WIERNYCH W CAŁEJ HISTORII ZIEMI, ZMARŁYCH PRZED NASTANIEM CZASU POJEDNANIA:

Czy są już oczyszczeni? Czy są już zaślubieni z Jezusem?

Niektóre tradycje chrześcijańskie nauczające, że zmarli idą do nieba w chwili śmierci, mogą zakwestionować: Czy zmarli sprawiedliwi nie doznali już oczyszczenia, zjednoczenia i pojednania z Jezusem w chwili śmierci, kiedy zostali wzięci do nieba? Czy rzeczywiście istnieje potrzeba oczyszczania ludzi w czasach ostatecznych, tuż przed powtórным przyjściem Chrystusa?

I tutaj Biblia objawia kolejną piękną prawdę. Kościół—lud Boży, oblubienica Chrystusa, Nowa Jeruzolima, najświętsze miejsce, w którym zamieszkuje Bóg—jest również określany jako Góra Syjon, a jest to miejsce, gdzie zapisane są „imiona” sprawiedliwych:

Jezus mówi, że imion tych, co są z Nim zaręczeni i pozostają Mu wierni, nigdy nie wymaże z księgi życia, ale przyoblecze ich w czystą biel (zob. Objawienie 3:5). Ubieranie w biel symbolizuje usunięcie zbrudzonych szat grzechu i założenie (obleczenie) prawego charakteru Chrystusa (zob. Zachariasz 3:3–5), co oznacza to samo, co oczyszczenie świątyni czy Kościoła, albo pojednanie—zaślubiny. A oczyszczenie tych, co są zapisani w Księdze Życia Baranka, następuje *przed* drugim przyjściem Jezusa.

A więc raz jeszcze—co dzieje się z tymi, co zmarli na przestrzeni wieków? Czy to odnosi się również do nich, czy tylko do tych, którzy będą żyli na ziemi w czasie Jego powrotu?

” Imion tych, co są z Nim zaręczeni i pozostają Mu wierni, nigdy nie wymaże z księgi życia, ale przyoblecze ich w czystą biel.

DOKĄD UDAJĄ SIĘ UMARLI?

Z GODNIE Z BIBLIĄ, CO DZIEJE SIĘ Z LUDŹMI PO ŚMIERCI? CZY OBRACAJĄ SIĘ W PROCH? CZY BÓG ICH ZABIERA DO SIEBIE? CZY IDĄ DO NIEBA? MOŻLIWE, ŻE WSZYSTKO TO JEST PRAWDĄ.

Biblia mówi, że istoty ludzkie składają się z trzech zasadniczych elementów:

*A sam Bóg pokoju niech was w pełni uświęci, a cały wasz **duch, dusza i ciało** niech będą zachowane bez zarzutu na przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa (1 Tesaloniczan 5:23 UBG, podrknięcie autora).*

Czy to możliwe, że kiedy umieramy, jedna część obraca się w proch, druga powraca do Boga, a trzecia idzie do nieba?

Jest rzeczą interesującą, że komputery również składają się z trzech elementów, przez co posłużyć mogą za doskonały przykład. Aby **komputer** mógł **pracować**, musimy mieć **sprzęt, oprogramowanie i źródło energii**. Jeśli mamy tylko jeden albo dwa z tych elementów, komputer nie będzie działał. Muszą być wszystkie trzy, aby mógł być pełnosprawny.

W podobny sposób, aby **istota ludzka** mogła funkcjonować, potrzebne są wszystkie trzy elementy—**ciało, dusza i duch**:

- **Ciało** to po grecku to σώμα [*soma*] i jest odpowiednikiem **sprzętu komputerowego** (włącznie z procesorem), czyli fizycznej „maszyny” (włącznie z mózgiem).
- **Dusza** to ψυχή [*psuche*], a od tego słowa wywodzi się psychika, psychiatria i psychologia, co znaczy nasza indywidualność—serce, unikalna osobowość, charakter, tożsamość.² Odpowiednikiem psyche jest **oprogramowanie** komputera (software) i wszystkie dane (w tym baza i zestawy danych).
- **Duch** to πνεῦμα [*pneuma*], i od tego słowa wywodzi się wyraz pneumatyka. Pneuma oznacza powiew, wiatr, oddech, dech życia. To jest nasze **źródło energii**—energia życiowa (iskra życia) pochodząca od Stwórcy.

Kiedy nie ma dopływu energii, co się stanie z komputerem? Przejdzie w stan uśpienia. Zgodnie z Biblią, dokładnie to samo dzieje się z nami przy pierwszej śmierci: zapadamy w sen, czekając na przebudzenie się przy drugim przyjściu Chrystusa (zob. Psalm 7:5, 13:3; Ew. Mateusza 9:24; Ew. Jana 11:12,13; 1 Tesaloniczan 4:13).

Mając to na uwadze, nie jest trudno określić, co dzieje się z poszczególnymi elementami istoty ludzkiej po śmierci. Przy pierwszej śmierci:

- Ciało obraca się w proch (Ks. Rodzaju 3:19; Psalm 44:25);
- Duch—energia życiowa—powraca do Boga, który dał tchnienie życia (Ks. Kohelecia 12:7);
- Co natomiast dzieje się z duszą (psyche)—indywidualnością, oprogramowaniem? Dokąd udaje się dusza?

„Zgodnie z Biblią, przy pierwszej śmierci zapadamy w sen, czekając na przebudzenie się przy drugim przyjściu Chrystusa.

² Użycie terminu ‘dusza’ może być czasami dezorientujące, ponieważ w niektórych przypadkach słowo dusza faktycznie oznacza całą ludzką istotę. Kiedy zostaje wysłany sygnał SOS (z ang. Save Our Souls = ratujcie nasze dusze), oznacza to, że wzywana jest pomoc do ratowania całego człowieka. Jednak w tym artykule, dusza o której jest mowa w 1Tes 5,23 to nie cała istota ludzka, ale jeden (psyche/indywidualność) z trzech elementów wchodzących w skład istoty ludzkiej.

SERWERY W CHMURZE

„Gdy nasze ciało umrze i obróci się w proch, kiedy tchnienie życia powróci do Dawcy Życia, nasza dusza (indywidualność) jest bezpiecznie przechowywana na ‘niebiańskich serwerach’ w przybytkach Bożych.

JEŚLI KTOŚ UKRADNIE CI KOMPUTER I ZAMIERZA GO ZNISZCZYĆ, PODCZAS GDY WSZYSTKIE INFORMACJE PRZECHOWYWANE SĄ W ‘CHMURZE’, MÓGŁBYŚ POWIEDZIEĆ:

„Nie obawiam się tego, kto może zniszczyć mój komputer (sprzęt/ciało/soma), ale nie może zniszczyć mego oprogramowania (duszy/psyche).” To właśnie miał na myśli Pan Jezus (Ew. Mateusza 10:28) w odniesieniu do tych ludzi, co mogą zginąć za wiarę w Niego.

Jak to jest, że dusza nie zostaje zniszczona w chwili, gdy ciało traci życie?

Dusza to nasza psyche—nasza indywidualność, unikalna osobowość—i jest odrębna od ciała. Powstaje zatem pytanie: Co dzieje się z duszą, kiedy opuszcza ciało? Apostoł Paweł udziela odpowiedzi:

*Tak więc mamy zawsze ufność, wiedząc, że dopóki mieszkamy w tym ciele, tułamy się z dala od Pana. (Przez wiarę bowiem kroczymy, a nie przez widzenie.) Mamy jednak ufność i wolelibyśmy raczej **wyjść z ciała i stanąć w obecności Pana** (2 Koryntian 5:6–8 UBG, podkreślenie autora).*

Gdzie zatem nasza dusza (oprogramowanie/indywidualność) mogłaby być przechowywana w niebie? Czyż nie w niebiańskich rejestrach—w Księdze Życia (rejestrach/serwerach) Baranka, gdzie odwzorowywane są nasze imiona/charaktery? Jeśli ktoś zniszczy twojego laptopa, ale masz kopię wszystkich danych na serwerze w ‘chmurze’, wówczas wszystkie te informacje są zabezpieczone: i chociaż nie są aktywne, to w uśpieniu oczekują na przeniesienie na nowy sprzęt.

W podobny sposób, gdy nasze ciało umrze i obróci się w proch, kiedy tchnienie życia powróci do Dawcy Życia, a nasza dusza (indywidualność) jest bezpiecznie przechowywana na ‘niebiańskich serwerach’ w przybytkach Bożych, w jakim jest wówczas stanie? W stanie uśpienia (hibernacji), oczekując na przelanie do nowego ciała (sprzętu/hardware) przy zmartwychwstaniu.

Apostoł Paweł opisuje ten proces w bardzo przejrzysty sposób:

*A nie chcę, bracia, abyście byli w niewiedzy co do tych, którzy **zasnęli**, abyście się nie smucili jak inni, którzy nie mają nadziei. Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, to też **tych, którzy zasnęli w Jezusie, Bóg przypro-wadzi wraz z nim**. Bo to wam mówimy przez słowo Pana, że my, którzy pozostaniemy żywi do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a **zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi**. Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana i tak zawsze będziemy z Panem (1 Tesaloniczan 4:13–17 UBG, podkreślenia autora).*

Zauważmy, że ci sami martwi sprawiedliwi, którzy powstają z grobów, również nadchodzą z nieba wraz z Chrystusem i opisani są jako przychodzący w stanie uśpienia. Czy jest to możliwe?

Dusze (psyche/oprogramowanie) tych martwych sprawiedliwych, przechowywane dotąd na niebiańskich ‘serwerach’, przybywają z nieba wraz z Chrystusem, by zostać przesłane do nowych, nieśmiertelnych ciał przy zmartwychwstaniu! Jezus, Stwórca naszych trzyczęściowych istot, obwieścił:

Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, będzie żył. A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nigdy nie umrze (Ew. Jana 11:25,26 UBG).

Sprawiedliwi mogą być uśpieni w pierwszej śmierci, jednak nigdy nie umierają. Ich indywidualność jest bezpieczna w rękach Chrystusa w niebie!³

³ Nie zajmujemy się w tym artykule losem niezabawionych niesprawiedliwych. Nie omawiamy również śmiertelności i nieśmiertelności duszy—jest to zupełnie odrębne zagadnienie. Niemniej jednak, autor zajmuje pozycję, że dusza jest śmiertelna, natomiast nieśmiertelność jest darem Bożym dla zbawionych (zob. Rzymian 6:23).

OCZYSZCZANIE REJESTRÓW

C O ZATEM TE NIEBIAŃSKIE REJESTRY (ZAPISY CHARAKTERÓW POSZCZEGÓLNYCH OSÓB NA BOŻYCH 'SERWERACH') MAJĄ WSPÓLNEGO Z ZAŚLUBINAMI, OCZYSZCZANIEM PANNY MŁODEJ ORAZ USUWANIEM GRZECHÓW Z NIEBIAŃSKIEJ ŚWIĄTYNI?

Gdy Jezus wzbudzi sprawiedliwych przy pierwszym zmartwychwstaniu, czy powstaną oni jako pełni wad grzesznicy, czy też bezgrzeszni i doskonali? Oczywiście, że bezgrzeszni i doskonali. Jednak czy wszyscy sprawiedliwi żyjący na przestrzeni wieków zmarli w doskonałej bezgrzeszności, czy też jako zaręczeni z Jezusem grzesznicy, zmagający się za życia z ułomnościami charakteru, lecz kochający Go i ufający Mu? Odeszli ufając Jezusowi, chociaż nie byli w pełni oczyszczeni, poświęceni Jezusem, ani z Nim całkowicie zjednani. Wciąż mieli pozostałości wad i złych nawyków oczekujących na usunięcie.

Zatem czy powstaną oni z tymi samymi niedoskonałościami? Czy łotr na krzyżu, który otrzymał zbawienie w Chrystusie, powstanie z sercem złodzieja pragnącego nadal kraść? Czy Marcin Luter, czołowy przedstawiciel Reformacji, który nienawidził Żydów, zmartwychwstanie z tą samą odrazą do nich i żądzą ich wyniszczenia? Absolutnie nie! Sprawiedliwi powstaną w bezgrzesznej doskonałości.

Dlatego też coś musi zająć w ich zbawionych duszach **przed** zmartwychwstaniem, aby w chwili obudzenia nie posiadali już złych nawyków, egoistycznej natury, żądz oraz namiętności i tendencji do nałogów.

Czyż wszelkie ślady grzechu nie muszą być usunięte, aby panna młoda, doskonała i odziana w biel, mogła się ostać w Bożej obecności?

Moglibyśmy określić ten proces jako oczyszczenie, usuwanie grzechów, pojednanie z Chrystusem, albo zaślubiny.

Ale **skąd** te grzechy zostają usuwane? Z indywidualności/ charakterów/dusz ludzi, którzy przed zapadnięciem w sen śmierci zaufali Chrystusowi. Otrzymują od Niego Jego doskonałość (symbolicznie przedstawioną jako siedmiokrotne kropienie krwią w Dniu Pojednania), więc kiedy powstaną, będą bez skazy!

Proces oczyszczania dusz/ indywidualności zmarłych opisany jest w Księdze Objawienia, przy użyciu pięknej symboliki pochodzącej ze Świątyni:

A gdy otworzył piątą pieczęć, widziałem pod ołtarzem [w niebiańskiej Świątyni] dusze [indywidualności] zabitych z powodu słowa Bożego i świadectwa, które złożyli. Wołały donośnym głosem: Jak długo jeszcze, Panie święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i nie pomścisz naszej krwi na mieszkańcach ziemi? Po czym dano każdemu z nich białą szatę [nastąpił proces oczyszczenia charakterów] i powiedziano im, aby odpoczywali jeszcze przez krótki czas, aż dopełni się liczba ich współstug i braci, którzy mają zostać zabici jak i oni [oczyszczanie żyjących na ziemi; zob. Malachiasza 3:1-3] (Objawienie 6:9-11 UBG).

Stąd też proces usuwania grzechów określić możemy zarówno jako oczyszczanie Świątyni jak i oczyszczanie panny młodej. Możemy powiedzieć, że

Jezus, nasz niebiański Najwyższy Kapłan (Pan Młody), otwiera każdy indywidualny zapis/rejestr i bada go uważnie, a następnie usuwa grzechy z konta/indywidualności każdej osoby, która Mu zaufała.

Co we współczesnym języku oznacza:

Sprawdza On szczegółowo wszystkie dane wchodzące w skład osobowości każdego człowieka oraz koryguje wszelkie uszkodzone fragmenty kodu—usuwa każdy przejaw egoizmu i wszelkie tendencje do grzechu z indywidualności każdego, kto Mu zaufał oraz wpisuje w to miejsce swoją doskonałość!

To jest dokładnie to, co było 'odgrywane' w Dniu Pojednania i co Jezus uczynił dla zbawionych zgodnie z ich własnym wyznaniem (zob. Ks. Kapłańska 16:14; Objawienie 1:5). Oto dlaczego w systemie ceremonialnym prawo znajdowało się wewnątrz arki w miejscu najświętszym (gdzie następowało pojednanie); natomiast w nowym przymierzu prawo zostało wpisane przez naszego Najwyższego Kapłana w serca i umysły zbawionych (zob. Hebrajczyków 8:10).

To właśnie na zaślubinach oboje stają się jedno. To właśnie w tym momencie historii, bezpośrednio przed powrotem Chrystusa na ziemię, On, nasz Oblubieniec, dokonuje oczyszczenia swojej oblubienicy, usuwając resztki

niedoskonałości z duszy/bazy danych każdej osoby, która zmarła ufając Mu (jak i żyjących, którzy Mu ufają), aby przy zmartwychwstaniu każdy zbawiony powstał w całkowitej doskonałości umysłu, ciała i ducha.

Jednakże Pan Jezus może tego dokonać jedynie w tych, którzy zaufali Mu przed zapadnięciem w sen śmierci—którzy dali Mu klucz do swojego serca/duszy/bazy danych, uprawniając Go tym do przystąpienia do procesu usuwania wszelkich pozostałości grzechu w zarejestrowanych osobowościach tych, którzy Mu ufają. Jednakże dla tych, którzy nigdy w życiu nie otworzyli w ufności serca przed Jezusem i nie zaprosili Go do środka, nic nie może uczynić. Nie może On wpisać w ich charaktery miłości i zaufania do siebie bez ich zgody i pragnienia. Zaufanie i miłość muszą być obrane dobrowolnie oraz rozwijane przez każdego z nas za życia.

Wyobraź sobie, że ufając swojemu chirurgowi spokojnie zasypiasz pod narkozą, podczas gdy on usuwa rakowe komórki z twojego ciała. Ale jak by to było, gdyby jakiś lekarz przeprowadził na tobie operację, której nigdy sobie nie życzyłeś, a na dodatek zrobiłby to bez twojego pozwolenia lub nawet wbrew twojej woli?

Ta analogia wyjaśnia, dlaczego Jezus nie może udoskonalić bazy danych/duszy/charakterów tych ludzi, co Mu nie ufają. Byłoby to niezgodne z Bożym charakterem miłości, który gwarantuje prawdziwą wolność; naruszałoby to wolną wolę grzesznika; oraz, jeśli Bóg zignorowałby czyjś wolny wybór i bez jego zgody narzucił mu swój wzór doskonałości,

wówczas indywidualność ukształtowana podczas życia człowieka uległaby nieodwracalnemu zniszczeniu, a w jego miejsce stworzono by zupełnie nową osobę. Zatem jedynie ci, którzy ufają Jezusowi oraz pragną zwycięstwa nad grzesznymi skłonnościami i słabościami charakteru, a także zapraszają Go do swoich serc podczas życia, doświadczą udoskonalenia podczas pierwszej śmierci.

W czasie zaślubin, serca i umysły ludu Bożego—zarówno ludzi śpiących snem pierwszej śmierci jak i żyjących—są szczegółowo badane i oczyszczane z grzechu oraz na stałe zapieczętowane w jedności z Jezusem, aby gotowi byli spotkać Go twarzą w twarz.

Z chwilą, gdy tylko ktoś przyjmie „oświadczyń” Jezusa i nawróci się, rozpoczyna się w nim proces uzdrawiania, dojrzewania, oraz oczyszczania. Jednak w większości przypadków oczyszczenie, czyli trwałe zjednoczenie się z Bogiem, nie dopełnia się w tym życiu, z wyjątkiem kilku przypadków, takich jak bohaterowie biblijni Enoch czy Elias. Dlatego też tuż przed drugim przyjściem Chrystusa dokonane musi być dzieło przygotowania żyjących by mogli stanąć w Jego chwalebnej obecności oraz przemienienia, tak jak doświadczyli tego Enoch i Elias.

Ale dlaczego czekać aż do teraz z wykonaniem tego ostatecznego etapu przygotowań?

CZŁOWIEK

GRZECHU ATAKUJE

„ Szatan
przypuścił
szczególnie
agresywny atak,
zarażając kościół
chrześcijański
kłamstwami
o Bogu oraz
stwarzając swoją
własną wersję
uzdrawiającej
misji Chrystusa.

JAKO WSZECHMOGĄCY BÓG,
MÓGŁBY ON W MGNINIENIU
OKA SKORYGOWAĆ DUSZE
(INDYWIDUALNOŚCI/ZBIORY
DANYCH) WSZYSTKICH LUDZI,
co oznacza, że ‘ociąganie’ nie jest po
to, by zapewnić Jezusowi dość czasu
na oczyszczenie zapisów ludzi
zmarłych, ale aby umożliwić jak
największej ilości żyjących wierzą-
cych pojednanie się z Chrystusem—
przejdzie od uzdrowienia/zaręczyn/
nawrócenia do zaślubin/stania się
„jednym ciałem”/zapieczętowania,
tak jak to było w przypadku Eliasza
i Enocha. Aby z tego przywileju
skorzystało jak najwięcej
ludzi na świecie, każdy indywidu-
alnie musi odkryć Bożą prawdę
zawartą w Piśmie Świętym, aby
uwolnić się od kłamstw, które
szatan wniósł do Kościoła.

Gdy Chrystus osiągnął
zwycięstwo dwa tysiące lat temu,
szatan przypuścił szczególnie
agresywny atak, zarażając kościół
chrześcijański kłamstwami o Bogu
oraz stwarzając swoją własną wersję
uzdrawiającej misji Chrystusa, na
modłę rządów rzymskich cesarzy.
Bóg wiedział, że tak się stanie,
toteż ostrzegął swój lud:

W sprawie **przyjścia Pana
naszego Jezusa Chrystusa
i naszego zgromadzenia się
wokół Niego** [drugie przyjście
w celu zgromadzenia nas na
uczcie weselną, która nastąpi po
zaślubinach], prosimy was, bracia,
abyście się nie dali zbyt łatwo
zachwiać w waszym rozumieniu
ani zastraszyć bądź przez ducha,
bądź przez mowę, bądź przez
list, rzekomo od nas pochodzący,
jakoby już nastawał dzień Pański.
Niech was w żaden sposób nikt
nie zwodzi, bo [dzień ten nie
nadejdzie], dopóki nie przyjdzie
najpierw odstępstwo i nie objawi
się człowiek grzechu, syn zatra-
cenia, który się sprzeciwia i wynosi
ponad wszystko, co nazywa się
Bogiem lub tym, co odbiera cześć,
tak że **zasiądzie w świątyni Boga
dowodząc, że sam jest Bogiem**
(2 Tesaloniczan 2:1–4 UBG,
podkreślenia autora).

Człowiek grzechu nie akceptuje zwycięstwa Chrystusa, toteż toczy wojnę z ludem Bożym poprzez wprowadzanie do chrześcijaństwa błędnych pojęć na temat prawa Bożego oraz kłamstw, że Boże prawo nie różni się niczym od narzuconego prawa ludzkiego. Bóg jest Stwórcą, budowniczym przestrzeni, czasu, energii, materii i życia. Prawa Boże to protokoły, na których opiera się rzeczywistość—prawo grawitacji, prawa fizyki, prawa zdrowia i prawa moralne. Życie i zdrowie są możliwe jedynie w harmonii z Bogiem i wszystkimi prawami, jakie zaprojektował dla życia. Łamanie Bożych praw zrywa z Nim łączność i wytrąca człowieka z harmonii z zasadami życia, a naturalnym rezultatem—jeśli Bóg nie zadziała, aby uzdrowić i zbawić—jest druga (wieczna) śmierć:

- *Albowiem zapłatą, którą płaci grzech, jest śmierć, lecz darem, który daje Bóg, jest życie wieczne przez Chrystusa Jezusa, naszego Pana (Rzymian 6:23 NŚ).*
- *... gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć (Jakuba 1:15 BW).*
- *Kto sieje to, co odpowiada pożądliwościom jego ciała, temu pożądliwości zgotują żniwo w postaci śmierci” (Galatów 6:8 BWP).*

Zatem plan zbawienia—pojednanie/ zaślubiny / jacket nowe przymierze—polega na wpisaniu żywego prawa Bożego w najgłębsze zakamarki serc i umysłów tych, którzy zaufali Jezusowi (zob. Hebrajczyków 8:10).

Człowiek grzechu ustanowił „beprawie”, wprowadzając do chrześcijaństwa kłamstwo, że prawo Boże funkcjonuje nie inaczej niż przepisy i regulaminy ludzkie; kłamstwo, że prawo Boże operuje na takich samych zasadach, co cesarskie prawo rzymskie—narzucone przepisy wymagające wymierzania kar za ich nieprzeżeganie. Takie pojęcie zupełnie zmieniło chrześcijańskie podejście do zagadnienia grzechu. Zamiast rozumieć grzech jako śmiertelny stan, który wymaga uzdrowienia przez naszego Zbawiciela, grzech jest pojmowany jako przestępstwo prawa, za które zginiemy z ręki Boga, jeśli nie uśmierzymy w jakiś sposób Jego gniewu albo nie znajdziemy luki w prawie, by uchronić się przed śmiercią.

Innymi słowy, chrześcijaństwo zmieniło się w religię, gdzie wymagane jest składanie ofiar obrażonemu bóstwu, aby zapłacić mu za nasze przewinienia, a tym samym ująć kary śmierci. Takie są poglądy szatana na temat Boga. Fałszując w ten sposób zasady prawa Bożego, zasiadł na tronie duchowej świątyni Bożej i podaje się za Boga (zob. 2 Tesaloniczan 2:4). W następstwie tego nastąpiły Ciemne Wiek, a mrok powstały w wyniku braku znajomości Boga okrył ziemię i ludy (zob. Izajasz 60:2).

Szatański sługa, „człowiek grzechu” kontratakuje, toteż zgodnie z Ks. Malachiasza 3:1–3, zanim Jezus pojawi się w całej chwale, musi On najpierw przybyć do swojej duchowej świątyni, aby oczyścić swój lud, by ten mógł ostać się w Jego obecności. Musi usunąć wszystkie kłamstwa o sobie i Ojcu, które

powodują, że chrześcijanie boją się Boga i uważają Go za źródło bólu, cierpienia i śmierci wymierzanych im jako karę za grzech. Aby móc się z Nim zjednoczyć—poślubić Go jako Oblubieńca, w miłości i zaufaniu—musimy odrzucić obawy, że On (lub Jego Ojciec) spowoduje naszą śmierć. Wszelki strach przed Bogiem musi zostać usunięty, aby żyjący lud Boży/oblubienica mogła zjednoczyć się w nierozwalnych więzach miłości i zaufania z Oblubieńcem.

Przed zaślubinami Kościół musi być omyty, czysty i zjednoczony, a kłamstwa szatana, które zaraziły chrześcijaństwo, muszą zostać zdemaskowane przez odzyskaną prawdę biblijną i odrzucone!

Zatem dopiero teraz, kiedy ludzkość dzięki Reformacji ma pełny dostęp do słowa Bożego (Biblii), Jezus może dokończyć dzieła oczyszczania i poślubić swoich żyjących wiernych, którzy „będą oglądać jego oblicze, a jego imię będzie na ich czołach” (Objawienie 22:4 UBG).

NOWE IMIĘ

” Jezus wkrótce powróci. W tym momencie historii ludzkości (teraz!) oblubienica ma przygotować się na spotkanie z Oblubieńcem.

MIĘ BOGA TO JEGO CHARAKTER, KTÓRY MUSI ZOSTAĆ ODTWORZONY WŚRÓD PRAWDZIWEGO LUDU BOŻEGO. ODTWORZENIE BOŻEGO CHARAKTERU W UMYSŁACH I SERCACH WIERZĄCYCH TO „OCZYSZCZENIE ŚWIĄTYNI”—usunięcie

z nich grzechu i buntu, odrestaurowanie zbawionych do pierwotnego planu Bożego dla ludzkości, przyjęcie przez nich doskonałości Chrystusa jako swojej własnej, zjednoczenie z Chrystusem—poślubienie Go! Otrzymujemy nowe imię: „Chrześcijanin”, czyli ktoś na obraz Jezusa.

To właśnie dlatego niebiańskie miasto Jeruzalem jest opisane jako jaśniejsze „chwałą Bożą” (zob. Objawienie 21:11)! Lud Boży jest napełniony Jego Duchem, oczyszczony z wszelkiego grzechu, ma

wypisane w sercu Jego prawo, i wysławia Go, żyjąc zgodnie z Jego charakterem miłości.

Jezus wkrótce powróci. W tym momencie historii ludzkości (teraz!) oblubienica ma przygotować się na spotkanie z Oblubieńcem. Bądź gotowy na to wydarzenie: otwórz przed Nim swoje serce, przyjmij Go jako przyjaciela, towarzysza i partnera ‘na wieki wieczne’, oraz pozwól Mu wypisać w swoim sercu i umyśle prawa miłości Stworzyciela, wybielające i oczyszczające cię z wszelkiego grzechu. Pozwól Mu wypisać na sobie Jego imię i wejdź w trwałą (na zawsze!) związek małżeński z naszym niebiańskim Oblubieńcem!

**Jeśli uważasz ten magazyn za wartościowy,
podaj go dalej!**

Witryna Come and Reason Ministries

zawiera dziesiątki blogów przetłumaczonych z języka angielskiego na polski
oraz kilka magazynów i jedną z książek dra Tima Jenningsa.

Aby pobrać pliki, kliknij na poniższy link:

<https://comeandreason.com/category/languages/polish/>

